

การวิเคราะห์ความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์

Analysis of Students' Learning Happiness, Faculty of Education, Valaya Alongkorn
Rajabhat University under Royal Patronage

เมษา นวลศรี¹

Mesa Nuansri¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และ 2) เปรียบเทียบความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำแนกตามเพศ กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน และชั้นปี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาจำนวน 250 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สถิติเชิงสรุปอ้างอิง ได้แก่ *t*-test และ *F*-test ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัย พบว่า 1) นักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีระดับความสุขในการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 3.88$, $SD = 0.50$) และ 2) ความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา ไม่แตกต่างกันตามเพศ กลุ่มสาขาวิชา และ ชั้นปี

คำสำคัญ: ความสุขในการเรียนรู้ / ทศนคติต่อวิชาชีพ / ความพึงพอใจในตนเอง

Abstract

The purposes of this research were to 1) analyze the “learning happiness” of students studying at the Faculty of Education, Valaya Alongkorn Rajabhat University under Royal Patronage, and 2) compare the students' learning happiness by gender, major and grade level. Samples were 250 students randomized by stratified - random sampling. The research instrument was a survey which used a 5-point scale. Data were analyzed by descriptive statistics including frequency, percentage, means, and standard deviation, as well as by inferential statistical methods, including *t*-test, and *F*-test for one-way ANOVA. The research findings are as follows: 1) The learning happiness of students studying in the Faculty of Education, Valaya Alongkorn Rajabhat University under Royal Patronage was found, overall, to be at the high level, and 2) No difference was found in the students' learning happiness when considered by gender, major, or grade level.

KEYWORDS: LEARNING HAPPINESS / PROFESSIONAL ATTITUDE / SELF-SATISFACTION

บทนำ

ความสุขเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งอยู่ในวัยเปลี่ยนผ่านจากวัยรุ่นตอนปลายถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น จึงเป็นช่วงวัยที่มีการปรับตัวอย่างมากกับการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ เช่น การอยู่ในสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้ที่แตกต่างไปจากระดับมัธยมศึกษาซึ่งส่งผลต่อการใช้ชีวิต การทำกิจกรรม และการเข้าสังคม การอยู่ร่วมกับเพื่อนนักศึกษาคณะอื่น ๆ ที่มาจากต่างถิ่นที่มีพื้นฐานการเลี้ยงดู ความคิด และพฤติกรรมหลากหลายแตกต่างกันไป ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีวิตและคุณภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระหว่างที่ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยอย่างน้อย 4 ปี จึงเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นที่มหาวิทยาลัยต้องให้ความสำคัญกับการออกแบบระบบการเรียนรู้ การทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดสิ่งแวดล้อม และสิ่งเอื้ออำนวยความสะดวกในชีวิตให้ได้บัณฑิตที่มีความพร้อมทั้งความรู้ มีทักษะและมีชีวิตที่เป็นสุข (ปัทมา ทองสม, 2554) ดังนั้น การส่งเสริมให้นักศึกษามีความสุข จึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเป็นหนึ่งในปัจจัยของการมีคุณภาพชีวิตที่ดีและจะส่งผลให้เกิดพลังในการเรียน และส่งเสริมการทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์ในชีวิตทั้งเพื่อตนเองและสังคมต่อไป แหล่งที่มาของความสุขของนักศึกษา มีแหล่งที่มาจากทั้งปัจจัยภายในโดยนักศึกษาสามารถสรรหาความสุขได้ด้วยตนเอง อีกทั้ง ปัจจัยภายนอก เช่น สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งอาจส่งผลต่อความสุขของนักศึกษาได้เช่นกัน

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ยึดองค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาของ ปัทมา ทองสม (2554) ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความพึงพอใจในการเรียน ด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้ ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพ ด้านความพึงพอใจในตนเอง และด้านความวิตกกังวล จากองค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้ ดังกล่าว สามารถอธิบายได้ว่า หากนักศึกษาสนใจใฝ่เรียนรู้ในวิชาที่เรียน มีทัศนคติต่อวิชาชีพที่ดี มีความพึงพอใจต่อการเรียน มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และไม่มีความวิตกกังวลต่อการเรียนและการฝึกปฏิบัติงาน จะส่งผลให้นักศึกษาเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข และสามารถนำมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาความใส่ใจการศึกษาของผู้เรียนโดยการช่วยให้ผู้เรียนค้นหามุมที่รักและใช้ศักยภาพที่มีได้อย่างเต็มที่ (Beamukda, 2015) นอกจากนี้ นักศึกษาที่มีความสุขในการเรียนรู้ จะแสดงออกโดยการเข้าห้องเรียนทุกครั้ง ตั้งใจเรียน มีความกระตือรือร้น สนใจใฝ่เรียนรู้ ไม่หลับในเวลาเรียน มีความรับผิดชอบ สามารถ

ปรับตัวให้เข้ากับอาจารย์ผู้สอนและเพื่อนได้ และมีความสุขเพลิดเพลินไปกับบทเรียน ทั้งนี้ การจะเรียนในคณะครุศาสตร์ได้อย่างมีความสุขนั้นต้องมีแรงจูงใจในการเรียน เพราะแรงจูงใจจะเป็นพลังให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในที่สุด (Bundasak, Chaowiang, & Jangasem, 2017)

นักศึกษาครู เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วหลายคนจะออกไปเป็นครูประจำการในอนาคต โดยการเป็นครูมีอาชีพนั้น มิใช่หมายถึงแค่มีเทคนิคการสอนที่ดีเท่านั้น แต่พฤติกรรม การสอนจะต้องออกมาจากอัตลักษณ์และจรรยาบรรณของความเป็นครู ต้องเป็นผู้ที่รักใน อาชีพครูและเสียสละได้เพื่อนักเรียนและโรงเรียน สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ความเป็นครูด้วยหัวใจ (Palmer, 1998) โดยหัวใจของความเป็นครูอยู่ที่ “ความสุข” ซึ่งเป็นความสุขอันเกิดจากการที่ นักเรียนของครูทำงานร่วมกับครูในการค้นหาความจริงที่มีความท้าทาย ซึ่งเส้นทางใหม่ของการ ค้นหาความท้าทาย ซับซ้อนของคำตอบนั้น เป็นเส้นทางที่ไม่มีใครค้นพบมาก่อน แต่จะ เป็นเส้นทางที่งดงามที่สุด หากเป็นช่องทางสู่การค้นพบและเกิดการเรียนรู้สำหรับเด็กและครู (Palmer, 1998) อย่างไรก็ตาม เส้นทางในการเป็นครูด้วยหัวใจและมีความสุข จะต้องมีการเริ่มต้น ที่ดี มีความพร้อมตั้งแต่กระบวนการผลิตครู หากนักศึกษามีความสุขในขณะที่มีการเรียนรู้ ตลอดจนเก็บเกี่ยวประสบการณ์ขณะศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย ก็ย่อมจะสำเร็จออกไปเป็น ครูมีอาชีพได้อย่างสง่างาม สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี เป็นสถาบันที่ผลิตบัณฑิตครูต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาอันยาวนาน โดยเริ่มเปิด หลักสูตรที่เกี่ยวกับการฝึกหัดครูมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2489 จนกระทั่งปัจจุบันเปิดทำการสอนทั้งใน หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต มหบัณฑิต และดุขบัณฑิต โดยมีศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จ ในการประกอบอาชีพและและสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยมาอย่างต่อเนื่อง แต่เมื่อยุคสมัย เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะในยุคปัจจุบัน ซึ่งถือได้ว่าเป็นยุคแห่งสังคมดิจิทัล มีความก้าวหน้า ทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์นั้น จะยังสามารถตอบโจทย์ ความต้องการในการเรียนรู้ของนักศึกษาครูหรือไม่ อย่างไร และในสภาพปัจจุบัน นักศึกษาครูมี ความสุขในการเรียนรู้นักน้อยเพียงใด ซึ่งคำถามเหล่านี้มีความสำคัญที่จะต้องหาคำตอบเพื่อ นำสารสนเทศมาใช้ในการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้นักศึกษามีความสุขในการเรียนรู้อย่างแท้จริง

การเสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาครูจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามปัจจุบันพบว่า การศึกษาเกี่ยวกับการเสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้

ของนักศึกษาครูค่อนข้างน้อย ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการเสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น เพื่อจะได้นำสารสนเทศที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการส่งเสริมระดับความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาได้ตรงประเด็นและมีทิศทาง และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและการออกแบบระบบการบริหารจัดการให้เกิดผลดีต่อทั้งการเรียนการสอนและการอยู่อาศัยร่วมกันอย่างมีความสุขให้กับนักศึกษา สมกับการที่มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งบ่มเพาะและผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพให้กับสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์

1. วิเคราะห์ความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
2. เปรียบเทียบความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำแนกตามเพศ กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน และชั้นปี

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2561 ในภาคปกติ จำนวน 1,699 คน (สำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2561)

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม G*Power ซึ่งเป็นโปรแกรมที่สร้างจากสูตรของ Cohen (1977) และผ่านการตรวจสอบ/รับรองคุณภาพโดยนักวิจัยและได้รับการยอมรับในปัจจุบัน (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2555) โดยผู้วิจัยกำหนดค่าขนาดอิทธิพล (Effect size) ในระดับปานกลาง (ค่า .25) ค่าระดับนัยสำคัญ เป็น .05 และค่าอำนาจการทดสอบ (Power) เป็น .95 จากผลการคำนวณได้ขนาดตัวอย่างทั้งหมด (Total sample size) จำนวน 138 คน แต่เนื่องจากการศึกษาในกลุ่มนักศึกษา จะมีอัตราการตอบกลับประมาณร้อยละ 60 (Wiersma, 1991 อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวาณิช, 2548) และเพื่อชดเชยความไม่สมบูรณ์ของ

แบบสอบถามที่ได้กลับคืนมา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงปรับขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 250 คน และดำเนินการให้ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified - random sampling) จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 250 คน ผู้วิจัยใช้สาขาวิชาของนักศึกษา (5 สาขาวิชา) และ ชั้นปี (5 ชั้นปี) เป็นตัวแบ่ง และสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลากนักศึกษาออกมาแบบไม่เป็นสัดส่วนชั้นละเท่า ๆ กัน ชั้นละ 10 คน ทั้งนี้ เพื่อให้มีความเหมาะสมในการใช้สถิติในการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 250 คน

ผู้วิจัยดำเนินการการส่งแบบสอบถามไปตามกรอบการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 250 ชุด ผลการตอบกลับของแบบสอบถาม พบว่า ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์และสามารถนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปได้ จำนวนทั้งสิ้น 250 ชุด คิดเป็นอัตราการตอบกลับ ร้อยละ 100

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยจะร่วมมือกับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ที่กำลังเรียนรายวิชา การวิจัยทางการศึกษา เพื่อเป็นการบูรณาการเรียนการสอนสู่การวิจัย และเป็นการฝึกทักษะในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา โดยจะใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ได้ตามจำนวนที่ต้องการ ใช้ระยะเวลาประมาณ 1 เดือน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามวัดระดับความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา ที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้น โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยยึดองค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาของปัทมา ทองสม (2554) ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความพึงพอใจในการเรียน ด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้ ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพ ด้านความพึงพอใจในตนเอง และด้านความวิตกกังวล โดยมีข้อคำถาม ด้านละ 5 ข้อ รวมทั้งสิ้น 25 ข้อ มีผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ดังนี้

1. การตรวจสอบคุณภาพด้านความตรง โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ทำการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างนิยามกับข้อคำถาม แล้วคำนวณหาค่า Index Item of Congruence: IOC โดยมีเกณฑ์พิจารณาข้อคำถามที่มีคุณภาพและใช้ได้ คือ จะต้องมียาค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ .50 ขึ้นไป (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2548) ซึ่งจากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า IOC ทั้งฉบับมีค่าตั้งแต่ 0.60-1.00 ซึ่งถือว่าแบบวัดมีคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาทุกข้อ

2. การตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยง โดยผู้วิจัยได้ทดลองใช้กับศึกษาคูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์คุณภาพด้านความเที่ยงโดยหาค่าความเที่ยงแบบวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค มีค่าเท่ากับ .95 ซึ่งถือว่ามีความเที่ยงในระดับสูง โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ มีค่ามากกว่า .70 ซึ่งเป็นที่ยอมรับในฐานะเกณฑ์ขั้นต่ำสำหรับค่าความเที่ยง (Nunnally, 1967)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้านสังคมศาสตร์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ความถี่ และ ร้อยละ

2. วิเคราะห์ระดับความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ ด้วยสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1)

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำแนกตามเพศ และ กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน ด้วยสถิติทดสอบทีแบบสองกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระจากกัน (t -test for independent samples) และจำแนกตามระดับชั้นปี โดยใช้สถิติทดสอบ F (F -test) ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) (เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2)

ผลการวิจัย

สำหรับงานวิจัยนี้ วิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 250 คน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 67.60 เป็นนักศึกษาที่ศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1-5 กระจายในสัดส่วนที่เท่ากันร้อยละ 20 ในแต่ละชั้นปี นอกจากนี้ พบว่า ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาในกลุ่มวิทยาศาสตร์ โดยคิดเป็นร้อยละ 52.00

1. ผลวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (ตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1)

ตาราง 1

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสุขในการเรียนรู้ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยภาพรวม ($n = 250$)

ลำดับ	ความสุขในการเรียนรู้	M	SD	ระดับความสุขในการเรียนรู้
1	ด้านความพึงพอใจในการเรียน	3.68	0.70	มาก
2	ด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้	4.00	0.87	มาก
3	ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพ	4.24	0.74	มาก
4	ด้านความพึงพอใจในตนเอง	4.28	0.61	มาก
5	ด้านความวิตกกังวล	3.44	0.96	มาก
รวม		3.93	0.50	มาก

ข้อมูลจากตาราง 1 พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีระดับความสุขในการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 3.93, SD = 0.50$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านความพึงพอใจในตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M = 4.28, SD = 0.61$) รองลงมา ได้แก่ ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพ ($M = 4.24, SD = 0.74$) และ ด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้ ($M = 3.75, SD = 0.59$) ตามลำดับ

ตาราง 2

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสุขในการเรียนรู้ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ด้านความพึงพอใจในการเรียน ($n = 250$)

ลำดับ	ด้านความพึงพอใจในการเรียน	M	SD	ระดับความสุขในการเรียนรู้
1	ท่านสนุกสนานกับการเรียนในหลักสูตรที่ท่านศึกษาอยู่	3.68	0.70	มาก
2	ท่านสนุกสนานและเพลิดเพลินกับกิจกรรมของทางมหาวิทยาลัย	4.00	0.87	มาก
3	ท่านยินดีกับการปฏิบัติตามกฎระเบียบของทางมหาวิทยาลัย	4.24	0.74	มาก
4	ท่านรู้สึกดีกับการได้เรียนร่วมกับเพื่อนๆ ร่วมชั้นเรียนของท่าน	4.28	0.61	มาก

ตาราง 2 (ต่อ)

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสุขในการเรียนรู้ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ด้านความพึงพอใจในการเรียน ($n=250$)

ลำดับ	ด้านความพึงพอใจในการเรียน	M	SD	ระดับความสุขในการเรียนรู้
5	ท่านพึงพอใจกับผลการเรียนเฉลี่ยที่ได้รับ	3.44	0.96	มาก
	รวม	3.93	0.50	มาก

ข้อมูลจากตาราง 2 พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีระดับความสุขในการเรียนรู้ ด้านความพึงพอใจในการเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 3.68, SD = 0.70$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อรายการอยู่ในระดับมาก โดย “ท่านรู้สึกดีกับการได้เรียนร่วมกับเพื่อน ๆ ร่วมชั้นเรียนของท่าน” มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M = 4.52, SD = 0.71$) รองลงมา ได้แก่ “ท่านยินดีกับการปฏิบัติตามกฎระเบียบของทางมหาวิทยาลัย” ($M = 3.80, SD = 1.01$) และ “ท่านพึงพอใจกับผลการเรียนเฉลี่ยที่ได้รับ” ($M = 3.75, SD = 0.88$) ตามลำดับ

ตาราง 3

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสุขในการเรียนรู้ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้ ($n = 250$)

ลำดับ	ด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้	M	SD	ระดับความสุขในการเรียนรู้
1	ท่านเข้าห้องเรียนตรงตามเวลาหรือมาก่อนเวลา	4.21	0.87	มาก
2	ท่านตั้งใจเรียนในขณะที่อาจารย์กำลังจัดการเรียนการสอน	4.18	0.84	มาก
3	ท่านซักถามในประเด็นที่สนใจจากอาจารย์	4.13	0.89	มาก
4	ท่านทบทวนเนื้อหาหลังจากที่อาจารย์สอนด้วยตัวเองหรือร่วมกับเพื่อน ๆ	3.83	0.90	มาก
5	ท่านมุ่งมั่นตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์	3.90	0.92	มาก
	รวม	4.00	0.87	มาก

ข้อมูลจากตาราง 3 พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีระดับความสุขในการเรียนรู้ ด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.00, SD = 0.87$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อรายการอยู่ในระดับมาก โดย “ท่านเข้าห้องเรียนตรงตามเวลาหรือมาก่อนเวลา” มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M = 4.21, SD = 0.87$) รองลงมา ได้แก่ “ท่านตั้งใจเรียนในขณะที่อาจารย์กำลังจัดการเรียนการสอน” ($M = 4.18, SD = 0.84$) และ “ท่านซักถามในประเด็นที่สนใจจากอาจารย์” ($M = 4.13, SD = 0.89$) ตามลำดับ

ตาราง 4

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพ ($n = 250$)

ลำดับ	ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพ	M	SD	ระดับความสุขในการเรียนรู้
1	ท่านมีความภาคภูมิใจที่ได้เรียนคณะครุศาสตร์	4.32	0.87	มาก
2	ท่านรักและศรัทธาในวิชาชีพครู	4.30	0.86	มาก
3	ท่านสามารถเป็นต้นแบบในการประพฤติตนในทางที่ดีงาม	4.19	0.79	มาก
4	ท่านมุ่งมั่นที่จะพัฒนาเด็กให้เป็นคนเก่งและเป็นคนดี	4.34	0.78	มาก
5	ท่านตัดสินใจเรียนคณะครุศาสตร์ด้วยตัวของท่านเองเป็นหลัก	4.07	1.11	มาก
รวม		4.24	0.74	มาก

ข้อมูลจากตาราง 4 พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีระดับความสุขในการเรียนรู้ ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.24, SD = 0.74$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อรายการอยู่ในระดับมาก โดย “ท่านมุ่งมั่นที่จะพัฒนาเด็กให้เป็นคนเก่งและเป็นคนดี” มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M = 4.34, SD = 0.78$) รองลงมา ได้แก่ “ท่านมีความภาคภูมิใจที่ได้เรียนคณะครุศาสตร์” ($M = 4.32, SD = 0.87$) และ “ท่านรักและศรัทธาในวิชาชีพครู” ($M = 4.30, SD = 0.86$) ตามลำดับ

ตาราง 5

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสุขในการเรียนรู้ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ด้านความพึงพอใจในตนเอง ($n = 250$)

ลำดับ	ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพ	M	SD	ระดับความสุขในการเรียนรู้
1	ท่านรู้สึกรักและภาคภูมิใจในตัวเอง	4.39	0.71	มาก
2	ท่านพึงพอใจในรูปร่างและหน้าตาของท่านที่เป็นอยู่	4.10	0.83	มาก
3	ท่านเป็นคนอารมณ์ดีสามารถเข้ากับเพื่อน ๆ ได้	4.35	0.70	มาก
4	ท่านยอมรับและพอใจกับความสามารถของตนเอง	4.17	0.77	มาก
5	ท่านใช้ชีวิตอย่างมีความสุข สนุกสนาน และเพลิดเพลิน	4.41	0.71	มาก
รวม		4.28	0.61	มาก

ข้อมูลจากตาราง 5 พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีระดับความสุขในการเรียนรู้ ด้านความพึงพอใจในตนเอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.28$, $SD = 0.61$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อรายการอยู่ในระดับมาก โดย “ท่านใช้ชีวิตอย่างมีความสุข สนุกสนาน และเพลิดเพลิน” มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M = 4.41$, $SD = 0.71$) รองลงมา ได้แก่ “ท่านรู้สึกรักและภาคภูมิใจในตัวเอง” ($M = 4.39$, $SD = 0.71$) และ “ท่านเป็นคนอารมณ์ดีสามารถเข้ากับเพื่อน ๆ ได้” ($M = 4.35$, $SD = 0.70$) ตามลำดับ

ตาราง 6

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสุขในการเรียนรู้ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ด้านความวิตกกังวล ($n = 250$)

ลำดับ	ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพ	M	SD	ระดับความสุขในการเรียนรู้
1	ท่านรู้สึกเหงาและว้าเหว่ระหว่างศึกษาในคณะครุศาสตร์	3.68	1.18	มาก
2	ท่านรู้สึกไม่สบายใจในการเรียนตามหลักสูตรที่กำลังศึกษาอยู่	3.57	1.17	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสุขในการเรียนรู้ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ด้านความวิตกกังวล ($n = 250$)

ลำดับ	ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพ	M	SD	ระดับความสุขในการเรียนรู้
3	ท่านรู้สึกรำคาญ และมีอาการหงุดหงิดอยู่บ่อยครั้ง	3.53	1.16	มาก
4	ท่านรู้สึกไม่ปลอดภัยในระหว่างที่ศึกษาอยู่ในปัจจุบัน	3.83	1.12	มาก
5	ท่านรู้สึกเครียดกับภาระงานที่อาจารย์มอบหมาย	2.57	1.36	น้อย
รวม		3.44	0.96	ปานกลาง

หมายเหตุ: 1) เนื่องจากข้อคำถามเป็นนิเสธจึงได้มีการแปลงค่าคะแนนแล้ว 2) คะแนนเฉลี่ยเป็นคะแนนเฉลี่ยของระดับความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา

ข้อมูลจากตาราง 6 พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีระดับความสุขในการเรียนรู้ ด้านความวิตกกังวล ซึ่งแปลงเป็นคะแนนระดับความสุขโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.44$, $SD = 0.96$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดย “ท่านรู้สึกไม่ปลอดภัยในระหว่างที่ศึกษาอยู่ในปัจจุบัน” ซึ่งเมื่อแปลงเป็นคะแนนระดับความสุข พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยอยู่ในระดับมาก ($M = 3.83$, $SD = 1.12$) รองลงมา ได้แก่ “ท่านรู้สึกเหงาและว่าเหวห่างศึกษาในคณะครุศาสตร์” ซึ่งเมื่อแปลงเป็นคะแนนระดับความสุข พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($M = 3.68$, $SD = 1.18$) และ “ท่านรู้สึกไม่สบายใจในการเรียนตามหลักสูตรที่ท่านกำลังศึกษาอยู่” ซึ่งเมื่อแปลงเป็นคะแนนระดับความสุข พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($M = 3.57$, $SD = 1.17$) ตามลำดับ โดยข้อรายการที่พบว่า นักศึกษามีความสุขน้อยที่สุด คือ “ท่านรู้สึกเครียดกับภาระงานที่อาจารย์มอบหมาย” โดยเมื่อแปลงเป็นคะแนนระดับความสุขแล้ว มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($M = 2.57$, $SD = 1.36$)

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการเปรียบเทียบระดับความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำแนกตามเพศ กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน และชั้นปี (เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2)

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบระดับความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำแนกตามเพศ กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน และชั้นปี

ตาราง 7

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา จำแนกตามเพศ

องค์ประกอบ	เพศ	n	M	SD	Levene's Test for Equality of Variances		t	p
					F	p		
ด้านความพึงพอใจในการเรียน	ชาย	81	3.79	0.75	1.20	0.27	1.59	0.11
	หญิง	169	3.64	0.67				
ด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้	ชาย	81	3.86	0.61	0.37	0.54	1.91	0.06
	หญิง	169	3.70	0.58				
ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพ	ชาย	81	4.30	0.73	0.50	0.48	0.86	0.39
	หญิง	169	4.22	0.75				
ด้านความพึงพอใจในตนเอง	ชาย	81	4.33	0.64	0.04	0.85	0.75	0.45
	หญิง	169	4.26	0.60				
ด้านความวิตกกังวล	ชาย	81	3.35	0.94	1.73	0.19	-1.01	0.32
	หญิง	169	3.48	0.98				
รวม	ชาย	81	3.92	0.50	0.52	0.47	0.95	0.34
	หญิง	169	3.86	0.49				

หมายเหตุ: *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อมูลจากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา ได้แก่ ด้านความพึงพอใจในการเรียน ด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้ ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพ ด้านความพึงพอใจในตนเอง และด้านความวิตกกังวล จำแนกตามเพศ ด้วยสถิติทดสอบสำหรับกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน (t-test for independent samples) ผลการวิเคราะห์ พบว่า ทั้งภาพรวมและรายด้านไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 8

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา

องค์ประกอบ	สาขา วิชา	n	M	SD	Levene's Test for Equality of Variances		t	p
					F	p		
ด้านความพึงพอใจใน การเรียน	วิทย์	130	3.72	0.73	1.20	0.27	1.59	0.11
	ศิลป์	120	3.65	0.66				
ด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้	วิทย์	130	3.75	0.62	0.37	0.54	1.91	0.06
	ศิลป์	120	3.76	0.56				
ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพ	วิทย์	130	4.20	0.81	0.50	0.48	0.86	0.39
	ศิลป์	120	4.30	0.65				
ด้านความพึงพอใจในตนเอง	วิทย์	130	4.25	0.64	0.04	0.85	0.75	0.45
	ศิลป์	120	4.32	0.58				
ด้านความวิตกกังวล	วิทย์	130	3.48	1.02	1.73	0.19	-1.01	0.32
	ศิลป์	120	3.40	0.91				
รวม	วิทย์	130	3.88	0.53	0.52	0.47	0.95	0.34
	ศิลป์	120	3.88	0.46				

หมายเหตุ: *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อมูลจากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา ได้แก่ ด้านความพึงพอใจในการเรียน ด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้ ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพ ด้านความพึงพอใจในตนเอง และด้านความวิตกกังวล จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาที่เรียน (สาขาวิชาในกลุ่มวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชาในกลุ่มศิลปศาสตร์) ด้วยสถิติทดสอบทีสำหรับกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน (*t*-test for independent sample) ผลการวิเคราะห์ พบว่า ทั้งภาพรวมและรายด้านไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 9 (ต่อ)

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P	ผลการทดสอบรายคู่
ด้านความวิตกกังวล						
ระหว่างกลุ่ม	11.18	4	2.79	3.11*	0.02	พบความแตกต่าง 1 คู่ คือ ปี 2 > ปี 5
ภายในกลุ่ม	220.24	245	0.90			
รวม	231.42	249				
Test of Homogeneity of Variances						
Levene Statistic = 2.07, df1 = 4, df2 = 245, sig. = .09 ทดสอบรายคู่โดยวิธี Scheffe						
ภาพรวม						
ระหว่างกลุ่ม	2.13	4	0.53	2.20	0.07	ไม่มีความแตกต่าง
ภายในกลุ่ม	59.32	245	0.24			
รวม	61.44	249				
Test of Homogeneity of Variances						
Levene Statistic = .81, df1 = 4, df2 = 245, sig. = .52						

หมายเหตุ: *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อมูลจากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวด้วยสถิติทดสอบเอฟ (F-test) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีเพียง 2 ด้าน ที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านความพึงพอใจในการเรียน และ ด้านความวิตกกังวล ดังนั้น จึงทำการทดสอบรายคู่ภายหลังด้วยวิธีของ Scheffe ซึ่งพบว่า ด้านความพึงพอใจในการเรียน มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ 1) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ส่วนด้านความวิตกกังวลเมื่อแปลงเป็นคะแนนความสุขแล้ว พบว่า มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ 1) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยของความสุขสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 5

อภิปรายผล

ข้อค้นพบที่ได้จากงานวิจัยนี้ มีหลายประเด็นที่น่าสนใจและสามารถนำมาอภิปรายโดยผู้วิจัยนำเสนอผลการอภิปรายตามลำดับวัตถุประสงค์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีระดับความสุขในการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นคณะที่เปิดกว้างสำหรับการทำกิจกรรม ทั้งกิจกรรมของหลักสูตร กิจกรรมของคณะ และกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ตลอดจนกิจกรรมที่นักศึกษาได้พัฒนาและไปบริการสาธารณประโยชน์ให้กับชุมชนตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย หรือตามความสนใจของนักศึกษาเอง นอกจากนี้ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ เป็นนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกจากนักเรียนที่ยื่นสมัครศึกษาต่อในคณะครุศาสตร์จำนวนค่อนข้างมาก คณะกรรมการประจำหลักสูตรได้พิจารณานักเรียนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับความเป็นครูและมีความพร้อมที่จะเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรต่าง ๆ ของทางคณะครุศาสตร์ ได้ค่อนข้างมาก เนื่องจากมีตัวเลือกให้พิจารณามาก จึงจำเป็นต้องพิจารณาให้นักเรียนที่มีความพร้อมสูงกว่ามีโอกาสในการเข้ามาศึกษาก่อน จึงเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลการวิจัยในครั้งนี้ นักศึกษามีระดับความสุขในการเรียนรู้ ทั้งโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ จิราภรณ์ สรรพวีรวงศ์ และคณะ (2559) ที่ได้ศึกษาความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ทั้งภาพรวมและรายด้าน นักศึกษามีความสุขอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีคะแนนความสุขสูงสุดเฉลี่ย คือ ด้านการมีครอบครัวที่อบอุ่น อธิบายได้ว่า นักศึกษาส่วนมากมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตภาคใต้โดยครึ่งหนึ่ง อยู่ในเขตภาคใต้ตอนบน จึงทำให้นักศึกษาสามารถเดินทางกลับบ้านหรือไปมาหาสู่และเชื่อมความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัวได้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งสมาชิกในครอบครัวยังสามารถมาเยี่ยมนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยได้ตลอดเวลาและทำให้สามารถให้ความช่วยเหลือนักศึกษาได้อย่างสะดวกเท่าที่ ต้องการอีกด้วย จึงทำให้นักศึกษารู้สึกว่าหากต้องการความช่วยเหลือจะมีครอบครัวเป็นที่พึ่ง จึงทำให้รู้สึกได้รับความอบอุ่นจากครอบครัว แต่สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ พบว่า ระดับความสุขด้านความพึงพอใจในตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในช่วงวัยของนักศึกษาที่เป็นตัวอย่างในการวิจัย อยู่ในช่วงวันรุ่นตอนกลาง และเป็นช่วงที่กำลังใช้ชีวิตกับ

กลุ่มเพื่อนอย่างสนุกสนาน ให้ความสำคัญกับตัวเองเป็นหลัก อีกทั้ง ยังไม่มีภาระด้านอื่นที่ต้องรับผิดชอบต่อนักเรียน รับผิดชอบเพียงด้านการศึกษาเล่าเรียนของตนเอง และมักใช้ชีวิตกับกลุ่มเพื่อนในการทำกิจกรรมร่วมต่าง ๆ ทั้งระดับสาขาวิชา คณะ และ มหาวิทยาลัย ตลอดจนกิจกรรมที่ทำร่วมกับหน่วยงานภายนอก จึงรู้สึกมีความพึงพอใจในตนเองมาก

นอกจากนี้ ผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการสนับสนุนจากครอบครัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า “ครอบครัวมอบความรักและเอาใจใส่ดูแลท่านอยู่เสมอ” ค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งผลวิจัยนี้ สอดคล้องกับ พิษณีย์วีร์ สิ้นสวัสดิ์ และเบญจวรรณ พิพทาร์ต (2559) ซึ่งได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษามากที่สุด คือ ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง โดยได้อธิบายว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง เป็นการปฏิบัติตนของนักศึกษากับผู้ปกครองหรือบิดา มารดา และการปฏิบัติตนของผู้ปกครองหรือบิดา มารดากับนักศึกษาที่แสดงออกในรูปแบบความรัก ความเข้าใจ นักศึกษาได้ใกล้ชิดกับผู้ปกครอง และผู้ปกครองมีการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด คอยให้คำปรึกษา ในเรื่องต่าง ๆ ทำให้นักศึกษามีความอบอุ่นในครอบครัว สามารถปรึกษาปัญหากับผู้ปกครองได้ตลอดเวลาจึงทำให้ไม่มีปัญหาในการดำเนินชีวิต และการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ การศึกษาของชมพูนุช หิริโกกุล (2550) พบว่า ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับผู้ปกครองเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนิสิตมากที่สุด และ รจนา คงคาธิบ (2550) พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการวิจัย พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาที่เรียน ได้แก่ สาขาวิชาในกลุ่มวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชาในกลุ่มศิลปศาสตร์ พบว่า โดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า มีเพียงปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม สื่อ และสิ่งสนับสนุนเท่านั้น ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ทั้งนี้ อาจเนื่องมา

จากนักศึกษาในกลุ่มวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์ เช่น สาขาวิชาเคมี และสาขาวิชาชีววิทยา และวิทยาศาสตร์ทั่วไป มีสื่ออุปกรณ์ และห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ให้ศึกษาและเป็นธรรมชาติของสาขาวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์ที่มีโอกาสได้เข้าถึงสื่อและสิ่งสนับสนุนเหล่านี้ได้มากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในกลุ่มทางด้านศิลปศาสตร์ ดังนั้น จึงอาจเป็นเหตุผลที่ทำให้คะแนนความคิดเห็นในประเด็นของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม สื่อ และสิ่งสนับสนุนมีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินด้านความพึงพอใจของนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนในระบบการประเมินออนไลน์ (ระบบ CMS) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งพบว่า จากการวิเคราะห์นักศึกษาครุคณะครุศาสตร์ในสาขาที่เกี่ยวข้องด้านวิทยาศาสตร์โดยภาพรวมมีความพึงพอใจเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนสูงกว่านักศึกษาในสาขาทางด้านศิลปศาสตร์ (มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2561)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยที่พบว่า ความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาทั้งภาพรวมมีความแตกต่างกันตามเพศ กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน และชั้นปี ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาสามารถจัดกิจกรรมส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ด้วยรูปแบบต่าง ๆ ได้โดยอาจไม่ต้องคำนึงถึงเพศ กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน หรือชั้นปีของนักศึกษาก็ได้ ดังนั้น สารสนเทศดังกล่าวนี้สามารถนำไปใช้ในการวางแผนหรือออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของทางหลักสูตรหรือคณะให้มีความคล่องตัวมากขึ้นโดยสามารถจัดแบบเดียวกันหรือในทำนองเดียวกันได้
2. ข้อมูลจากผลการวิจัย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษารู้สึกเครียดกับภาระงานที่อาจารย์มอบหมาย โดยมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และอยู่ในระดับน้อยเพียงข้อเดียว ดังนั้น หากเป็นไปได้อาจารย์ผู้สอนอาจมอบหมายงานในลักษณะเป็นชิ้นงานที่บูรณาการร่วมกันระหว่างวิชาที่มีความใกล้เคียงกันในศาสตร์ เพื่อลดจำนวนชิ้นงานลงแต่ขณะเดียวกันสามารถตอบโจทย์ได้หลากหลายวิชา

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ข้อมูลผลการวิจัย พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน นักศึกษาครูมีระดับความสุขในการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก แต่อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาจากค่าเฉลี่ย พบว่า ด้านความวิตกกังวลมีค่าเฉลี่ยของความสุขในการเรียนรู้ต่ำสุด นั้นแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาครูยังมีความวิตกกังวลอยู่บ้าง ดังนั้น จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจในการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับความวิตกกังวลของนักศึกษาครู ซึ่งถือว่าเป็นตัวแปรที่น่าสนใจศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก ในลักษณะของการวิจัยเชิงคุณภาพต่อไป
2. สำหรับการศึกษานในโอกาสต่อไป อาจศึกษาในระดับที่ใหญ่ขึ้น เช่น ศึกษาในทุกคณะ และหลากหลายกลุ่มตัวอย่างมากขึ้น เพื่อให้ได้สารสนเทศเชิงเปรียบเทียบ อีกทั้งอาจศึกษาด้วยวิธีวิทยาการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก เพื่อให้ทราบถึงสาเหตุของปัญหาและนำเสนอข้อเสนอแนะที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาต่อไป
3. สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป สามารถศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้สารสนเทศที่มากขึ้นและพัฒนาความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาได้ตรงประเด็นมากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- จิราภรณ์ สรรพวีรวงศ์ และ คณะ. (2559). ความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. *สงขลานครินทร์เวชสาร*, 34(5), 269-279.
- ชมพูนุช ทิริโกกุล. (2550). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม).
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2555). *การกำหนดขนาดตัวอย่าง และสถิติวิเคราะห์ใหม่ ๆ ที่น่าสนใจ*. เอกสารประกอบการบรรยาย ‘Twilight Program’ การนำเสนอผลงานวิจัยแห่งชาติ 2555 (Thailand Research EXPO 2012) ณ ศูนย์ประชุมบางกอกคอนเวนชันเซ็นเตอร์ เซ็นทรัลเวิลด์ ราชประสงค์ กรุงเทพมหานคร วันเสาร์ที่ 25 สิงหาคม 2555.

- ปัทมา ทองสม. (2554). การพัฒนาดัชนีชี้วัดความสุขในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาล
ศาสตรบัณฑิตสังกัดกระทรวงสาธารณสุข. *การพยาบาลและการศึกษา*, 4(1), 88-111.
- พิชญาวีร์ ลินสวัสดิ์ และ เบญจวรรณ พิพฑารด. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร
กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี. *วารสาร
เกี่ยวกับการเรียนรู้*, 23(1), 7-20.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2561). ระบบจัดการชั้นเรียน.
สืบค้นจาก <http://cms.vru.ac.th>
- รจนา คงคาลับ. (2550). ปัจจัยส่วนบุคคลและสัมพันธภาพในครอบครัวกับคุณภาพชีวิตของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 จังหวัด
ชลบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
กรุงเทพมหานคร.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2548). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรม
ราชูปถัมภ์. (2561). ข้อมูลนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2561
สืบค้นจาก http://acad.vru.ac.th/about_acad/ac_StudentActive.php
- สุวิมล ว่องวานิช. (2548). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. กรุงเทพมหานคร:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Beamukda, P. (2015). The innovative design education system sustainability
by the principles of buddhism: A case study concept and vision of steve
jobs. *Journal of MCU Peace Studies*, 3(2), 133-145.
- Bundasak, T., Chaowiang K., & Jangasem, N. (2017). Happily learning among
nursing students. *Journal of MCU Peace Studies*, 5(1), 537-396.
- Cohen, J. (1977). *Statistical power analysis for the behavioral sciences*.
San Diego, CA: Academic.

Nunnally, J. (1967). *Psychometric theory*. New York: McGraw-Hill.

Palmer, J. A. (1998). *Environmental education in the 21st century: Theory, practice, progress and promise*. London: Routledge.